

نعت

لے کہ بردہ ہار موز عشق آساں کردہ ای سینہ ہارا از تجہ سلی یوسفناں کردہ ای
 اے کہ صد طور است پیدا از نشان پائے تو خاک یشرب را تجلی گاہِ عسراں کردہ ای
 اے کہ بعد از تو نبوت شد بہر مفہوم شرک بزم را روشن ز نور شمع عسراں کردہ ای
 اے کہ ہم نام خدا باب دیارِ علم تو ایمیے بودی و حکمت را نمایاں کردہ ای
 فیض تو دشتِ عرب را مطح انظار ساخت خاک ایں ویرانہ را گلشن بداماں کردہ ای

دل نہ مالد و سراقِ ماسوائے نورِ تو

خشک چوبے راز ہجر خویش گریاں کردہ ای

(بشکریر پٹان)

